

STATENS FORLIGSINSTITUTION

i

ARBEJDSSTRIDIGHEDER

INDBERETNING 2011 og 2012

Forligsmænd, mæglingsmænd og sekretærer

Forligsmænd:

Højesteretsdommer Asbjørn Jensen (formand for Forligsinstitutionen)

Vicepræsident i Sø- og Handelsretten Mette Christensen

Rigsadvokat Jørgen Steen Sørensen

Kommitteret Torsten Hesselbjerg

Mæglingsmænd:

Landsdommer Hans Martin Blinkenberg

Landsdommer Bent A. Østerborg

Landsdommer Ejler Bruun

Advokat Ole Stig Andersen

Adm. dommer Jørn Andersen

Ankechef Lisbet Jensen

Dommer Sanne Bager

Landsdommer Tine Vuust

Sekretærer:

Ledende sekretær Birger Stein Christensen

Fuldmægtig Anders Østergaard

Chefkonsulent Birgitte Kjelgaard Andersen

Specialkonsulent Lotte Bjergaard Nielsen

Fuldmægtig Sara Petrycer Hansen

1. Indledning

I 2011 blev der fornyet overenskomster på det offentlige område og det grønne område, medens overenskomstsituationen i 2012 omfattede overenskomsterne under Landsorganisationen i Danmark (LO) og Dansk Arbejdsgiverforening (DA) på det private arbejdsmarked (omkring 600 overenskomster).

Fornyelsen af overenskomsterne afspejlede den økonomiske krise. Danmark havde siden finanskrisen mistet op mod 200.000 arbejdspladser i den private sektor, herunder ca. 70.000 i industrien. Som i 2010 ønskede arbejdsgiverne på det private arbejdsmarked derfor ved overenskomstfornyelsen i 2012 at få forbedret konkurrenceevnen gennem løntilbageholdenhed og øget produktivitet. Den administrerende direktør i DA udtalte forud for forhandlingerne bl.a.: "Der er en stigende forståelse for, at fremstillingserhverv, videnserhverv og serviceerhverv går hånd i hånd, og at det tab af erhvervsevne, vi har haft gennem det seneste årti, ikke alene må stoppes men vindes tilbage. Det vil kræve, at vi i en lang periode udviser ansvarlighed og hele tiden har fokus på at genvinde konkurrenceevnen."

I oktober 2011 udmeldte den nye regering, at den som et led i arbejdet med genopretning af dansk økonomi ønskede trepartsforhandlinger mellem fagbevægelse, arbejdsgiverforeninger og regeringen. Det var på baggrund af valgkampen en forventning, at et af hovedtemaerne under trepartsforhandlingerne ville blive udbuddet af arbejdskraft.

Dansk Arbejdsgiverforening ønskede først at medvirke til disse forhandlinger, når overenskomsterne var blevet fornyet i foråret 2012.

2. Stat, regioner og kommuner (2011)

På det offentlige område blev der indgået forlig om overenskomstfornyelse uden inddragelse af forligsmanden på det offentlige område.

På statens område blev der aftalt fornyelse med en økonomisk ramme på 3,15 pct. fordelt over 2 år. I 2011 skulle 1,48 pct. bruges til afbetale den "gæld", lønmodtagerne skyldte på grund af den særlige reguleringsordning, og resten - 1,67 pct. - skulle gives i 2012.

På det kommunale område blev der efterfølgende aftalt en fornyelse, der i 2011 gav en uændret løn, og som i 2012 indebar en generel lønstigning på 2,65 pct.

Endelig blev der indgået forlig på regionernes område, som svarede til lønstigningerne på det kommunale område.

Forligsmand: Mette Christensen

3. Det grønne område (2011)

Forhandlingerne omhandlede overenskomsterne inden for dels gartnerier, landbruget og skovbruget dels mejerier.

Arbejdsgiverne inden for gartnerier, landbruget og skovbruget (GLS-A) havde pr. 1. april 2011 meldt sig ud af SALA (Sammenslutningen af landbrugets arbejdsgiverorganisationer).

Forligsmanden på det grønne område blev inddraget i fornyelsen af de største af de 13 overenskomster på GLS-A - området. Det blev nødvendigt at udskyde konflikt i 2 uger.

Resultatet blev forlig ved forligsmandens bord på GLS-A overenskomst med 3F og et mæglingforslag på overenskomsten med HK. Alle overenskomster blev godkendt ved efterfølgende afstemninger.

Endvidere deltog forligsmanden i forhandlingen af den største overenskomst på mejeriområdet. Resultatet blev et forlig, der blev godkendt ved efterfølgende afstemning.

For hele området var der tale om forlig, der holdt sig inden for den ramme, der var resultatet af overenskomstsituationen i 2010 på det private arbejdsmarked for LO og DA overenskomster.

Forligsmand: Jørgen Steen Sørensen

Sekretær: Birger Stein Christensen

4. CSC (2011)

I 2011 blev Forligsinstitutionen i flere omgange inddraget i forhandlingerne om overenskomstfornyelse mellem CSC og PROSA. Forligsinstitutionen havde også i efteråret 2009 været inddraget i forhandlingerne.

CSC krævede en markant billiggørelse af overenskomsten.

CSC varslede lockout af en større gruppe medarbejdere med henblik på at blive frigjort for overenskomsten. PROSA varslede senere strejke for en del medarbejdere.

CSC havde også en IT – overenskomst med HK. CSC tilbød, at medarbejderne kunne indgå en PROSA overenskomst på vilkår, der svarede til HK – overenskomsten og med overgangsbestemmelser om, at ingen kunne gå ned i løn i de følgende to år. Ved et medarbejdermøde stemte et lille flertal af de fremmødte nej til dette tilbud.

PROSA havde for Arbejdsretten indbragt spørgsmålet, om CSC med en begrænset lockout kunne frigøre sig for overenskomsten.

Umiddelbart før en kraftig udvidelse af konflikten brød ud, fremlagde forligsmanden en skitse til en løsning. CSC og PROSA forbundet (landsforbundet) var sammen med deres hovedorganisation FTF enige i skitsen, medens virksomhedens lokale PROSA forening var imod. Forligsmanden fremsatte herefter mæglingforslag.

Efter rådførelse med parterne besluttede forligsmanden, at den varslede udvidelse af konflikten kunne iværksættes som varslet uanset den igangværende afstemning om mæglingsforslaget.

Mæglingsforslaget blev nedstemt med en meget snæver majoritet.

Arbejdsretten accepterede i en dom nogle dage senere, at CSC under de givne vilkår kunne frigøre sig for overenskomsten.

CSC var herefter frigjort for overenskomsten, og medarbejderne blev tilbudt at overgå til HK-overenskomsten med HK som overenskomstpарт.

Forligsmand: Asbjørn Jensen
Sekretær: Birger Stein Christensen

5. Martsoverenskomsterne på det private arbejdsmarked.

5.1. Der er tale om ca. 600 overenskomster på det private arbejdsmarked. Langt de fleste af overenskomsterne er indgået mellem parter, der begge hører under hovedorganisationerne LO og DA. For en del overenskomsters vedkommende er det kun den ene part, der hører under LO eller DA, medens nogle få overenskomster er indgået mellem parter, der begge står udenfor LO og DA.

LO og DA havde også ved denne overenskomstsituation indgået en klimaaftale om forhandlingsforløbet - bl.a. om at det skulle tilstræbes, at parterne anvendte samme statistiske materiale som grundlag for forhandlingerne.

Den 10. februar 2012 blev alle overenskomsterne opsagt med virkning fra den 1. marts 2012.

Der er enighed/forståelse mellem DA og LO om, at de første forlig under de samlede forhandlinger om fornyelse af martsoverenskomsterne skal være Industriens Overenskomst for faglærte og ikke - faglærte og Industriens Funktionæroverenskomst. Disse to overenskomster gælder for ca. 6.000 virksomheder og 240.000 lønmodtagere. På arbejdsgiverside er Dansk Industri overenskomstpарт, medens forhandlingerne på lønmodtagersiden foregår i forhandlingsfællesskabet CO-Industri.

Aftalen på Industriens Overenskomst giver en ramme for, hvad der kan forventes aftalt på alle minimalløns- og mindstebetalingsoverenskomster. Alle overenskomstforlig bliver fra arbejdsgiverside indgået med forbehold for forligets godkendelse i Dansk Arbejdsgiverforenings bestyrelse, hvor Dansk Industri har et stort flertal af stemmerne. I den forbindelse vurderes det, om de forelagte forlig holder sig inden for rammen fra industriforligene.

På normallønsområdet, der for tiden omfatter ca. 15 pct. af de omfattede lønmodtagere, er det den tonegivende chaufføroverenskomst Fællesoverenskomsten, der traditionelt lægger rammerne for, hvad der kan forventes aftalt på normallønsoverenskomsterne. Denne overenskomst er også

indgået med Dansk Industri.

Fra lønmodtagerside var et af hovedkravene et fortsat og helst udbygget værn mod social dumping eller løndumping. Endvidere tryghed i ansættelsen.

I forbindelse med finansloven for 2012 blev der afsat penge til at skærpe indsatsen mod social dumping - bl.a. gennem en forbedret myndighedsindsats over for udenlandske virksomheder.

Fra HKPrivat var der også ved denne overenskomstsituation rejst krav om fjernelse af den såkaldte 50 pct. regel, hvorefter medarbejdere på en virksomhed først er omfattet af overenskomsten, når HK kan dokumentere, at mindst 50 pct. af de ansatte på virksomheden er medlemmer af HK. Arbejdsgiverne afviste – som tidligere – ophævelsen.

Fra arbejdsgiverside var det afgørende, at der blev tale om stort set uændrede overenskomster, så konkurrenceevnen kunne blive forbedret.

5.2. Den 13. februar 2012 blev der indgået **forlig på Industriens Overenskomst og Industriens Funktionæroverenskomst**. Her var lagt rammerne for de andre overenskomster på minimalløns- og mindstebetalingssatserne. Forliget blev indgået uden Forligningsinstitutionens medvirken.

Den reelle løndannelse på disse områder sker ved årlige forhandlinger ude på den enkelte virksomhed. På Industriens Overenskomst er der mindstebetalingssatser, og der sker lønforhandlinger på den enkelte virksomhed med tillidsmænd. Mindstebetalingssatserne blev forhøjet hvert af de to år med 1,35 kr., hvilket svarer til satsstigninger på 1,3 pct. om året. Funktionæroverenskomsten indeholder ikke lønsatser - her sker løndannelsen ved individuelle aftaler mellem virksomheden og den enkelte funktionær.

HK fik ikke fjernet 50 pct. reglen, men de fik udvidet deres faglige område og fik indført en mulighed for HK-talsmænd i virksomheder, hvor overenskomsten ikke var gældende. HK ville herefter anbefale medlemmerne at stemme ja til forligene.

Det var LOs vurdering, at forlignenes økonomiske ramme for begge forlig var 0,3 pct. samlet for de to år. Hertil kommer så, hvad der lokalt kan forhandles af lønstigninger på den enkelte virksomhed.

Parterne var enige om, at det var et kriseforlig, og at det gav mulighed for, at virksomhederne kunne forbedre deres konkurrenceevne. Til illustration blev det nævnt, at der i december 2011 blev indgået aftale for metalarbejderne i Sverige om en lønstigning frem til april 2013 på 3 pct..

5.3. Den 23. februar 2012 blev der indgået et **normallønsforlig** på Fællesoverenskomsten. Der blev aftalt en udbygning af tidligere aftale om løndumping. Samlet blev forliget udmeldt af LO til at ville koste 3 pct. i de kommende to år, hvoraf de 2,6 pct. vedrørte lønstigninger. Også her blev forliget indgået uden Forligningsinstitutionens medvirken. Herefter var rammerne lagt for de øvrige normallønsoverenskomster.

5.4. I malerbranchen indgik Danske Malermestre og Malerforbundet aftale om at indføre et ID - kort for hele malerbranchen for at få styr på ansættelser og arbejdsforhold vedrørende østeuropæiske entreprenører og medarbejdere. Denne aftale blev underkendt af DA, der ikke kunne acceptere obligatoriske ordninger herom. Forliget var et forsøg på at modvirke social dumping/løndumping.

På det øvrige **byggeområde** havde 3F (Fagligt Fælles Forbund) rejst krav om kædeansvar, hvor danske entreprenører skulle have ansvaret for, at ansatte hos deres underentreprenører blev aflønnet efter den danske overenskomst. Endvidere blev det foreslået, at der skulle indføres et tillæg, som skulle forhindre, at arbejdsgiverne spekulerede i "udnyttelse" af overenskomstens mindstebetalingssatser. Dansk Byggeri afviste kategorisk disse krav, og resultatet blev et forlig, hvor det ikke lykkedes at opnå enighed hverken om 3Fs nye krav vedrørende social dumping. Der blev alene enighed om at overføre de samme ændringer, som netop var blevet aftalt i industriforliget.

Formanden for 3F anbefalede medlemmerne at stemme ja, men gav samtidig udtryk for, at Dansk Byggeri ikke havde levet op til sit ansvar. Forligsmanden havde – bortset fra nogle orienterende møder – ikke været inddraget i forhandlingerne.

5.5. Forligsmanden rådførte sig løbende med LO og DA under forløbet med de decentrale lønforhandlinger, og det var på baggrund af denne rådførelse, at forligsmanden relativt længe nøjedes med at opfordre parter, der ikke kunne blive enige, til at fortsætte bestræbelserne selv, og alene indkaldte de parter, der direkte anmodede om forligsmandens hjælp. Først den 27. februar 2012 blev det udmeldt, at alle forhandlinger foregik i Forligsinstitutionens regi og inden for forligsmandslovens rammer.

5.6. Første udsættelse

Parterne havde afgivet konfliktvarsler til den 1. marts 2012. Den 28. februar 2012 udsatte Forligsmanden konflikten i 14 dage.

5.7. Forligsmanden blev inddraget i et meget langstrakt forhandlingsforløb mellem SAS og den danske **kabinepersonaleforening CAU** frem til den 11. marts 2012. SAS havde (på ny) udmeldt store besparelseskra­v til alle de nordiske fagforbund. De fleste fagforbund havde underskrevet en hensigtserklæring herom. Dette gjaldt dog ikke CAU, der ikke på forhånd kunne acceptere at skulle levere den krævede andel af de samlede besparelser. SAS havde udmeldt kravet som gældende for 2012 og 2013. Under forhandlingerne lykkedes det at få CAU til at fremlægge en pakke af besparelsesforslag, der samlet gav det besparelses­tal, som SAS havde udmeldt. SAS afviste pakken, da det kun var enkelte af besparelserne, der var varige, dvs. rakte ud over 2012 og 2013. Varige besparelser blev nu udmeldt som afgørende for SAS.

Forhandlingerne var besværliggjort af, at der foregik forhandlinger sideløbende i andre nordiske lande, og at der ikke var indgået forlig endnu med andre kabinepersonaleforbund. Forligsmanden standsede herefter forhandlingerne, men erklærede sig villig til at genoptage forhandlingerne, hvis der fremkom ønske herom. Forligsmanden bestemte samtidig, at fornyelsen af overenskomsten ikke ville blive medtaget (sammenkædet) i det samlede mæglingforslag.

5.8. Primo marts blev forligsmanden inddraget i forhandlinger af en række overenskomster. Det gjaldt f.eks. TDC, Teknisk Landsforbunds overenskomster, frisøroverenskomsten, overenskomsten på VVS-området og de såkaldte isoleringsoverenskomster.

På **VVS-området** var det primære problem, om satsene i den såkaldte Rørprisliste skulle justeres.

Arbejdsgiverne tilkendegav, at virksomhederne havde problemer med at kunne konkurrere med den gældende aftale, der efter arbejdsgivernes opfattelse var for dyr og ufleksibel. Derfor ønskede man en ændring af listen med større mulighed for lokale aftaler om enkeltmandsakkorder - frem for en satsjustering. Blik- og Rørarbejderforbundet krævede, at rørprislisten generelt blev hævet. Der blev forhandlet i flere omgange, men der blev ikke opnået enighed om en fornyelse af overenskomsten.

Der opstod et særligt problem med alle overenskomster mellem DA-medlemmer og **Teknisk Landsforbund** - bortset fra Industriens Funktionæroverenskomst.

Problemet hidrørte fra forliget om forlængelse af Industriens Funktionæroverenskomst.

Her var det aftalt, at pensionsbidraget fremover skulle beregnes af "den skattepligtige løn".

Efter LOs opfattelse betød dette en merudgift for Dansk Industris medlemmer på 0,2 pct. om året.

De øvrige overenskomster med Teknisk Landsforbund havde allerede en sådan ordning, og Teknisk Landsforbund ønskede derfor forbedringer på andre områder, svarende til de 0,2 pct..

Der var tale om overenskomster med individuel løn, så der blev rejst forslag om fx. øget fridage. Under forhandlinger med TEKNIQ havde arbejdsgiverne være positive for drøftelser, men der blev ikke indgået forlig, og de positive holdninger var ikke til stede under de efterfølgende forhandlinger. Der var mellem parterne ikke enighed om, hvor detaljeret industriforliget kunne kræves overført eller om værdien af ændringen af pensionsberegningsgrundlaget på 0,2 pct.. Alle de omhandlede overenskomster blev forhandlet enkeltvis - nogle i flere omgange. Resultatet blev, at der ikke kunne opnås enighed om fornyelse af overenskomsterne.

På **lageroverenskomsten** mellem 3F og Dansk Erhverv syntes "problemet" at være, at der var en næsten tilsvarende overenskomst mellem forbundet og Dansk Industri. Der blev indgået foreløbige aftaler om alle protokollater, men arbejdsgiverne fastholdt ønsket om en ændring, der ville stille dem bedre end arbejdsgiverne under Dansk Industris overenskomst. Forbundet ønskede ikke at medvirke hertil og ønskede tilsvarende ordninger for begge overenskomster. Der blev derfor ikke opnået enighed.

5.9. Anden udsættelse

Ved udløbet af udsættelsesperioden var der endnu ikke indledt forhandlinger om en mæglingsskitse, og forligsmanden udsatte derfor den 13. marts 2012 konflikten i yderligere 2 uger efter forinden – i overensstemmelse med forligsmandsloven - at have rådført sig med de øvrige forligsmænd.

5.10. I anden og sidste udsættelsesperiode indkaldte forligsmanden en række af de forbund, der ikke havde opnået enighed, til forhandlinger - herunder også en række af de overenskomster, hvor forligsmanden tidligere havde deltaget i forhandlinger.

Forligsmanden deltog selv i en række forhandlinger, og der blev indgået en del forlig, medens enkelte fastholdt deres uenighed. Endvidere inddrog forligsmanden 7 mæglingsmænd og de øvrige forligsmænd til at mægle i en række overenskomster under de decentrale forhandlinger.

Disse forhandlinger pågik til den 16. marts 2012, hvor forligsmanden indledte forhandlinger med LO og DA om mulighederne for fremsættelse af et mæglingsforslag med vilkårene for de overenskomstområder, hvor der ikke var blevet opnået enighed ved de decentrale forhandlinger.

5.11. Mæglingskitse

Efter 2 døgn intense forhandlinger sagde LO og DA den 18. marts 2012 ja til en mæglingskitse fra forligsmanden.

I skitsen var der gældende for alle omfattede overenskomster indsat en bestemmelse, hvorefter LO og DA er enige om en fortsættelse og udbygning af samarbejdet om at modvirke social dumping. De to hovedorganisationer har lavet en fælles handlings- og aktivitetsplan, der bl.a. vedrører aktiviteter i den kommende overenskomstperiode.

Endvidere indeholdt skitsen bl.a. følgende for de områder, hvor der ikke var opnået enighed:

- Lønstigninger svarende til stigningerne på de indgåede forlig
- Udvidelse af beregningsgrundlaget for pensionsbidrag

5.12. Øvrige områder

Umiddelbart efter fremsættelsen af mæglingskitsen indkaldte Forligsinstitutionen en lang række parter til forhandlinger i de følgende dage, dvs. den 19. til den 22. marts 2012, hvor mæglingsforslag skulle fremsættes. Det drejede sig om en lang række virksomhedsoverenskomster, hvor virksomhederne ikke var medlemmer af en organisation under Dansk Arbejdsgiverforening.

De fik alle mailet og postfremsendt den fremlagte skitse, og de skulle nu forholde sig til, om de kunne acceptere skitsens bestemmelser for de ikke forligte overenskomster, eller om de ønskede at forhandle en anden løsning i Forligsinstitutionen.

En særlig problemstilling vedrørte en række virksomheder inden for restaurationsbranchen, der havde udtrykt ønske om at blive frigjort for den overenskomst, de havde med 3F. For en række af disse virksomheder frafaldt forbundet ønsket om at få virksomheden indkaldt til forhandling, men de øvrige (17) blev indkaldt. Resultatet blev under forhandlingerne med hver enkelt virksomhed, at forligsmanden måtte konstatere, at virksomheden havde gennemført et frigørelsesforløb efter reglerne, og der blev herefter forsøgt at opnå et forlig om en ny overenskomst mellem parterne. Forbundet tilbød en mere fleksibel ordning end efter den hidtidige overenskomst, men der blev ikke opnået enighed. Forligsmanden erklærede herefter, at de hidtidige virksomhedsoverenskomster ikke ville blive forlænget gennem optagelse i mæglingsforslaget.

5.13. Mæglingsforslag

Mæglingsforslaget blev herefter fremsat den 22. marts 2012 og sendt til afstemning.

Der var, som det er praksis i Danmark, tale om et sammenkædet mæglingsforslag, hvor alle overenskomstfornyelser sendes til afstemning under ét, og hvor det er det samlede resultat, der gælder for alle, uanset om enkelte områder stemmer anderledes end det samlede resultat.

Mæglingsforslaget omhandlede således alle de indgåede forlig ved decentrale forhandlinger samt bestemmelser for forlængelse af de overenskomster, hvor der ikke blev opnået forlig.

Afstemningsforslaget skulle foreligge den 17. april 2012.

5.14. Afstemningsresultat

Resultatet blev vedtaget med 69 pct. ja stemmer af lønmodtagerne. På arbejdsgiversiden var det 100 pct., der stemte ja.

Manglen på enighed om værn mod social dumping inden for byggeriet medførte et nej-flertal blandt byggearbejderne, men samlet var der også et flertal i 3F, som byggearbejderne er en del af. I Blik- og Rørarbejderforbundet stemte flere end 90 pct. af medlemmer nej. Det var det eneste LO-forbund med et samlet nej flertal, og det var også det eneste forbund, der havde anbefalet medlemmerne at stemme nej.

Dette betød dog ikke, at de pågældende overenskomster ikke blev fornyet, da der var tale om sammenkædede mæglingsforslag.

Stemmeprocenten var 29,3.

Forligsmand: Asbjørn Jensen
Sekretær: Birger Stein Christensen

6. Air Greenland/ Serviceforbundet

- a. Forhandling 6. og 8/1 2011
- b. Sammenbrud.
- c. Forligsmand: Asbjørn Jensen
Sekretær: Lotte Bjergaard Nielsen.

7. LN Eurocom/HK Privat

- a. Indkaldt til forhandling 13. januar 2011.
- b. Forhandling opgivet.
- c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.

Sekretær: Lotte Bjergaard Nielsen.

8. FA/Finansforbundet

- a. Forhandling 25. og 28/3 2011.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Mette Christensen
- Sekretær: Lotte Bjergaard Nielsen.

9. Danmarks Apotekerforening/Farmakonomforeningen

- a. Forhandling 30/3 2011.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
- Sekretær: Anders Østergaard.

10. Danske Arlitekter/Arkitektforbundet, Konstruktørforeningen og Teknisk Landsforbund

- a. Forhandling 31/3 2011.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
- Sekretær: Anders Østergaard.

11. Danmarks Apotekerforening/Pharma Danmark

- a. Forhandling 6/4 2011.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg
- Sekretær: Anders Østergaard

12. Bilfærgernes Rederiforening/Søfartens Ledere og Maskinmesterforeningen

- a. Forhandling 11/4 2011.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Jørgen Steen Sørensen.
- Sekretær: Birger Stein Christensen.

13. BUPL Hovedstaden/HKPrivat

- a. Forhandling 7/7, 13/9 og 10/10 2011.
- b. Sammenbrud.

c. Forligsmand: Mette Christensen.
Sekretær: Anders Østergaard.

14. Nordisk Film/3F

a. Forhandling 29/8 2011.
b. Forlig.
c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
Sekretær: Anders Østergaard.

15. BUPL Midtvestsjælland/HKPrivat

a. Forhandling 24/9 2011.
b. Forlig.
c. Forligsmand: Mette Christensen.
Sekretær: Anders Østergaard.

16. DMF/HKPrivat

a. Forhandling 10/10 og 11/10 2011.
b. Sammenbrud.
c. Forligsmand: Jørgen Steen Sørensen.
Sekretær: Anders Østergaard.

17. PLA/DSR og DB

a. Forhandling 24/1 2012.
b. Forlig.
c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
Sekretær: Birgitte Kjelgaard Andersen.

18. DL/HK

a. Forhandling 21/2 og 4/6 2012.
b. Sammenbrud.
c. Forligsmand: Mette Christensen.
Sekretær: Sara Petrycer Hansen.

19. SAS/CAU

a. Forhandling 2/3, 4/3,5/3, 6/3, 8/3, 9/3 og 11/3 2012.

- b. Forhandlinger.
 - c. Forligsmand: Asbjørn Jensen.
- Sekretær: Birger Stein Christensen.

20. Grønlands Hjemmestyre/IMAK

- a. Forhandling 24. og 25/3 2012.
 - b. Sammenbrud.
 - c. Forligsmand: Mette Christensen.
- Sekretær: Sara Petrycer Hansen.

21. BOA(Shell)/Serviceforbundet

- a. Forhandling 23/3 2012.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
- Sekretær: Birgitte Kjelgaard Andersen.

22. Air France og KLM/ HKLuftfart

- a. Forhandling 23/4 og 2/5 2012.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Asbjørn Jensen.
- Sekretær: Birger Stein Christensen.

23. DR/ Medieforbundet, 3F, Metal, LPSF, HK og AC-forbund

- a. Forhandling 29/5, 30/5, 31/5, 1/6, 7/6 og 8/6 2012
 - b. Mæglingsforslag.
 - c. Forligsmand: Mette Christensen.
- Sekretær Sara Petrycer Hansen.

24. Mano Crew/3F

- a. Forhandling 6/6 2012
 - b. Forhandling, der efterfølgende resulterede i forlig.
 - c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
- Sekretær: Birger Stein Christensen.

25. Air Greenland/Serviceforbundet

- a. Forhandling 19/6 2012

- b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Asbjørn Jensen.
- Sekretær: Birger Stein Christensen.

26. Sygeplejerskernes Vikarbureau/HK

- a. Forhandling 15/8 2012
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Torsten Hesselbjerg.
- Sekretær: Birgitte Kjelgaard Andersen.

27. Bilfærgernes Rederiforening/3F

- a. Forhandling 23/10 og 30/10 2012
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Asbjørn Jensen.
- Sekretær: Birger Stein Christensen.

28. STA Travel/ HKService

- a. Forhandling 13/12 2012.
 - b. Forlig.
 - c. Forligsmand: Asbjørn Jensen
- Sekretær: Birgitte Kjelgaard Andersen